הכי ג) קאמר מביא קרבן דאיכא כרת במקום קרבן דברי ר"ע דתניא ר"ע אומר כל מקום שנאמר בכרת במקום קרבן ואיכא כרת במקום קרבן שמע מינה ד) ואנא לרבנן ואי לרבי אסירתי מגדף לית ביה מעשה מדו *מגדף ה) השם אלא כרת דכתיב ו) למאי אתא אמרי ליה ליתן כרת למקל דכתיב במקלל *ז)(מגדף) האיש ההוא) וכתיב בפסח שני *חמאו ישא מה להלן ברת אף כאן כרת ח) ת"ר את ה' [הוא] מגדף איני בירושלמי אומר כאדם האומר לחבירו גירפתה הקערה ולא חיברתה קסבר *מגדף היינו עובד ע"ז תניא אידך את ה' רבי אלעזר בן עזריה אומר *בעובד ע"ז הכתוב מדבר וחכמים אומרים לא בא הכתוב אלא ליתן כרת למקל השם: **מתני'** ג) יש מביאות קרבן ונאכל ויש מביאות קרבן ואינו נאכל ויש יש שאינם מביאות *(מביאות) קרבן ונאכל *המפלת כמין בהמה חיה ועוף דר"מ וחכ"א עד שיהא בו מצורת אדם *המפלת *סנדל או שיליא או שפיר מרוקם והיוצא מחותך וכן *שפחה שהפילה מביאה קרבן ונאכל *אלו מביאות ואינן נאכלות *המפלת ואין *יודע מה הפילה ושתי נשים שהפילו אחת ממין פטור ואחת ממין חבה ז) *אע"פ שאימתן בזמן שהלכו זה למזרח וזה למערב אבל אם היו שתיהן עומדות שתיהן מביאות קרבן ונאכל אלו שאין מביאות *המפלת שפיר מלא מים מלא דם מלא גנינים *המפלת כמין דגים וחגבים ושקצים ורמשים המפלת יום ארבעים ויוצא דופן ר' שמעון מחייב ביוצא דופן: **גמ'** שפחה מנלן דת"ר ובני ישראל אין לי אלא בני ישראל גיורת שפחה מנין ת"ל °אשה מאי °וכן שפחה" ס"ד אמינא כי אמרינן °כל מצות שהאשה חייבת בה *עבד בין אשה בה ה"מ בדבר ששה בין ישראל בין אשה אבל יולדת דכשים אינה באנשים ליתא אימא לא תחייב שפחה אהבי תנא °) מאי עבדין מייתין ליה °תרווידיה חד קרבן וד' ואי והשאת שוף ספק ומתני' ומי אית ליה לר' יוסי תנאה והתנן דבי שמעון אומר מביאות (שניהן) חמאת אחת רבי יוסי

אומר אין שניהן מביאות חטאת אחת אלמא לר' יוסי ליה תנאה אמר רבא מודה ר' יוסי במחסר כפרה וכן כי אתא רבין אמר ר' יוחנן מודה רבי יוסי במחסר כפרה מ"ט החלב הילכך לא מתיין ומתני אבל הבא כי מתיין נשים קרבן לאישתרויי באבילת קדשים כדתנן סיפא דהתיא כל חטאת שהיא באה על חטא אין דופן: מ"ט דר"ש אמר ר' אלא קרא °ואם נקבה תלד ולרבות לידה אחרת מאי היא? יוצא דופן ורבנן מ"ט א"ר מני בר פטיש °אשה כי תזריע וילדה ער שתלד ממקום שמזרעת: **מתני'** המפלת לאור שמנים ואחד ב"ש פוטרין מן הקרבן וב"ה מחייבין אמרו ב"ה לב"ש מ"ש אור שמנים ואחד מיום שמנים ואחד אם ס) שיזה לו למטמאה לא ישזה לו לקרבן אמרו לה ב"ש לא, אם אמרתם במפלת יום שמנים ואחד שכן יצאה ראויה להביא בה קרבן תאמר במפלת לאור שמנים ואחד שלא יצאה בה קרבן, אמרו ס)להן ב"ה והלא המפלת יום שמנים ואחד שהל להיות בשבת תוכיח שלא יצאה לשעה שהיא ראויה להביא בה קרבן וחייבת קרבן אמרו ס)להן ב"ש לא, אם אמרתם יום שמנים ואחד שהל להיות בשבת שאף על פי שאינן ראוי לקרבן יחיד ראוי לקרבן ציבור (ו) תאמרו במפלת לאור שמנים (יום) וא"ת שאין הלילה ראוי לא לקרבן יחיד ולא לקרבן ציבור, והדמים אינן מוכיחים שהמפלת בתוך מלאת דמיה מטמאים ופטורה מן הקרבן:

ז) [נקמן כג:] כ) [במורות מה: נדה מו:] ג) ס"מ ב' [מדרש ג' מ"ו] ד) [ע"ל לחם] ה) [ע"ל לחם]

תוספות הואיל ונמכרה כמקום קרבן. ותימה מיפוק ליה דמצינו מידי דהוי למצר שנכנסה לבית ס"ג ול"ל דמתניתה שמת לית ליה ולא מצינו למימר דמשום דלא ילפינן מינה ס"ג ול"ל מכלן דלא ילפינן מינה ס"ג ול"ל דמתניתה שמת לית ליה דקני לעבד